Ἔτος Θ'.—Περίοδος Β'. ΧΑΝΙΑ 10 Μαρτίου Παρασκευή Ἀριθμ. 431—914

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Δρ. 15
ἑξάμηνος » 8
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Δρ. 30
ἑξάμηνος » 15
ΑΜΕΡΙΚΗΣ
Ἐτησία Δολ. 6
ἑξάμηνος » 3

Πᾶσα αἴτησις πρὸς τὴν Διεύθυνσιν
Αἱ καταχωρήσεις δημοσιευόμεναι κατ' ἀποκοπὴν προπληρώνονται.
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5
Τὰ χειρόγραφα καὶ μὴ δημοσιευόμενα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΚΗΡΥΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ (ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΑΡΓΙΑΣ)

— Γραφεῖα ὁδὸς Ποττιὲ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ — Ἀριθμὸς Τηλεφώνου 27 —

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

10 ΜΑΡΤΙΟΥ 1905

Τὴν 10ην Μαρτίου 1905 ἡ σάλπιγξ τῆς ἐξεγέρσεως, ἐκ τῶν ὑπωρειῶν τῶν Λευκῶν Ὀρέων ἠχήσασα, ἐκάλει τὰ τέκνα τῆς Κρητικῆς πατρίδος, ὅπως καὶ πάλιν κατέλθωσιν εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τῶν ἐθνικῶν πόθων καὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὀνείρων τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ. Ἐν τῷ ἱστορικῷ Θερίσῳ συνέρρευσαν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν οἱ ἀριστεῖς τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, οἱ ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τῶν εὐγενῶν ἰδανικῶν τῆς ἐθνικῆς τῆς Κρήτης ἀποκαταστάσεως, ἀλλὰ καὶ τὰ φιλελεύθερα τέκνα της, ὅσα βαρέως ἔφερον τὴν καταπάτησιν τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, τῶν κτηθεισῶν διὰ τοσούτων ἀγώνων καὶ θυσιῶν. Καὶ ἡ κυανόλευκος ἐσκίασε καὶ τότε πάλιν ἕνα ἀγῶνα, εὐγενέστερον ὑπέρ ποτε καὶ ἁγιώτερον καὶ ἐθνικώτερον. Ἀγῶνα, τοῦ ὁποίου τὰ ἀποτελέσματα, ὄχι μόνον τόσον συνέτεινον πρὸς τὴν ταχυτέραν πλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν πόθων τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐναυάγησαν τότε τὸν πειραματισμὸν τῆς ἐφαρμογῆς ἑνὸς δεσποτικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον ὀνειρεύοντο, ὅτι ἠδύνατο νὰ μεταφερθῇ καὶ εἰς τὴν λοιπὴν τότε Ἑλλάδα, τὰ ἀπολυταρχικὰ τέκνα τῆς Ἑλληνικῆς δυναστείας.

Διὰ τοῦτο ἡ 10η Μαρτίου 1905 ἀποτελεῖ μίαν ἐξαιρετικὴν ἱστορικὴν χρονολογίαν, ὄχι μόνον διὰ τὴν Κρήτην, ἀλλὰ δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ὡς τοιαύτην ἡ ἱστορία θὰ τὴν ἀναφέρῃ. Καὶ ὡς τοιαύτην ὁ μεταγενέστερος Ἑλληνισμὸς θὰ τὴν παραδεχθῇ καὶ θὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ. Τιμὴ διὰ τοῦτο αἰωνία πρὸς τοὺς πατριωτικοὺς πρωτεργάτας τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Θερίσου καὶ εἰς τοὺς ἀγωνιστάς της. Τιμὴ καὶ δόξα πρὸς αὐτοὺς διὰ τὰ πολύτιμα κέρδη τοῦ ἐθνικωτάτου ἀγῶνός των.

●●●

Καὶ ἦσαν πράγματι σοβαρὰ καὶ πολύτιμα ἐθνικῶς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Θερίσου. Ἡ πρὸς τὴν ἕνωσιν ἰσχυρὰ ὤθησις ἀφ' ἑνός. Τὸ καταφερθὲν ἀφ' ἑτέρου θανατηφόρον πλῆγμα κατὰ τῶν ἐκδηλωθεισῶν ἀπολυταρχικῶν σκοπῶν τῆς πριγκηπικῆς ἁρμοστείας. Διὰ τοῦ ἁρμοστιακοῦ πολιτεύματός της ἡ Κρήτη ἀπηλλάχθη μὲν τότε τῆς Τουρκικῆς τυραννίας, ἀλλὰ μετεβλήθη εἰς πριγκηπικὸν τιμάριον. Ἐν τῷ ὁποίῳ εἷς ἀπολυταρχικὸς βλαστὸς τῆς Ἑλληνικῆς δυναστείας, ἠννόει αὐτὸς μὲν νὰ μεταβληθῇ εἰς ἀπόλυτον δεσπότην καὶ κύριον, ὁ Κρητικὸς δὲ λαὸς εἰς δοῦλον τοῦ δεσποτισμοῦ του. Καὶ ἀντὶ ἐλευθερίας, εὐνομίας, ἰσότητος, ἀμεροληψίας καὶ ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, τὰ ὁποῖα ἀνέμενεν οὗτος, ἔβλεπεν ἑαυτὸν ὠθούμενον οὐχὶ πρὸς τὸ τέρμα τῶν ἐθνικῶν του ἀγώνων, ἀλλὰ χρησιμοποιούμενον ὡς θῦμα πρὸς πλήρωσιν ἀπολυταρχικῶν πόθων καὶ πρὸς πραγματοποίησιν σκοπῶν πριγκηπικῆς ἀποκαταστάσεως.

Καὶ βεβαίως ὁ Κρητικὸς λαὸς δὲν θὰ ἠνείχετο τὰ τοιαῦτα. Ἐὰν τότε ἔστερξεν εἰς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ ἁρμοστιακοῦ καθεστῶτος, ἔπραξε τοῦτο διότι τὸ καθεστὼς αὐτὸ ἐθεώρει ὡς καθεστὼς ἐλευθερίας, ὡς καθεστὼς ἀποτελοῦν ἕνα μεταβατικὸν πρὸς τὴν ἕνωσιν σταθμόν. Ἀλλ' ὅταν εἶδε διαψευσθείσας τὰς προσδοκίας του. Ὅταν ἀντελήφθη, ὅτι κατεπατοῦντο αἱ ἐλευθερίαι του. Ὅταν ἐπείσθη, ὅτι ἡ πριγκηπικὴ ἁρμοστεία διὰ τοῦ ἀπολυταρχισμοῦ της ἀλλοῦ ἀπέβλεπεν, οὐδόλως ἐδίστασε νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὰ βυσσοδομούμενα. Ἐντεῦθεν ἡ ἐπανάστασις τοῦ Θερίσου. Διακηρύξασα μὲν τοὺς ἀναλλοιώτους ἐθνικοὺς πόθους τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ πατάξασα συνάμα καὶ τὸν πριγκηπικὸν δεσποτισμόν. Ὠθήσασα μὲν ἰσχυρῶς τὴν Κρήτην πρὸς ἀγκάλας τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἀποδείξασα, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καθόλου δὲν εἶνε διατεθειμένος νὰ ὑποταχθῇ εἰς δεσπότας, μεταβαλλόμενος εἰς δοῦλον, ἐνῷ εἰς τὴν χώραν του ἡ ἐλευθερία ἐγεννήθη καὶ τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ἐλευθερίαι αἱ λαϊκαὶ ἦσαν πάντοτε σεβασταὶ καὶ ἀπαραβίαστοι.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ὁ Κρητικὸς Λαός, συνελθὼν εἰς πάνδημον Συλλαλητήριον ἐν Θερίσσῳ τῆς Κυδωνίας σήμερον, τὴν 11 Μαρτίου 1905, κηρύττει ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ "Ἕνωσιν μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἰς μίαν ἀδιαίρετον, ἐλευθέραν, συνταγματικὴν Πολιτείαν."

●●●

Ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Θερίσου καὶ ἄλλο πολύτιμον ἐθνικὸν κέρδος ἐπῆλθε. Δι' αὐτῆς εἰς τὸν ζοφερὸν ἐθνικὸν ὁρίζοντα ἀνεφάνη καὶ διέλαμψεν φαεινῶς ἡ ὑπέροχος ἐκείνη πολιτικὴ προσωπικότης, ἥτις κατόπιν ἔσωσε καὶ ἐδόξασε τὴν Ἑλλάδ. Ἐὰν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ταύτης ἀπετέλει ὑπέροχον Κρητικὴν πολιτικὴν μορφήν, δι' αὐτῆς κατέστη πανελλήνιος τοιαύτη. Μέσα εἰς τὴν ἐθνικὴν σκοτίαν, ὡς πρὸς φάρον σωτηρίας ἐστράφησαν πρὸς αὐτὸν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ κινδυνεύοντος πανελληνίου καὶ ὡς πρὸς ἄγκυραν διασώσεως ἀπέβλεψε πρὸς τοῦτον. Εἰς τὸν ἀγῶνα ἐκεῖνον διέλαμψαν ὅλαι αἱ μεγαλειώδεις τοῦ ἀνδρὸς ἀρεταί, ἀνεδείχθησαν τὰ προτερήματά του, ἐπεδείχθη ἡ μεγαλοφυΐα του καὶ ὁ χαρακτὴρ του καὶ ἡ ἀξία του. Ἡ ἐπανάστασις τοῦ Θερίσου ἀπετέλεσε διὰ τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον τὴν λυδίαν λίθον, διὰ τῆς ὁποίας ἐδοκιμάσθη τὸ ὑπέροχόν του, τὸ μεγαλειῶδές του, τὸ θαυματουργόν του δαιμόνιον. Καὶ ἡ ἐθνικὴ ὑπ' αὐτοῦ ἀνόρθωσις εἶτα, ἡ μεγαλουργία του κατόπιν, ἥτις ἔσωσεν, ἐμεγάλυνε καὶ ἐδόξασε τὴν Ἑλλάδα, ἀπέδειξαν, ὅτι ἡ δοκιμὴ ἦτο ἐπιτυχὴς καὶ ἀνωτέρα τῶν προσδοκιῶν τῶν πανελλήνων.

Καὶ τοῦτο τὸ πολύτιμον ἐθνικὸν κέρδος ἀπέφερεν ἡ ἐπανάστασις τοῦ Θερίσσου. Τὸ ὁποῖον προσθετόμενον εἰς τὰ λοιπά, ἀποδεικνύει ταύτην σωστικὴν οὐχὶ μόνον διὰ τὴν Κρήτην, ἀλλὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ διὰ τὸν Ἑλληνισμόν. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως της ἀποτελεῖ διὰ τὸ Ἔθνος ἐξαιρετικῶς ἱστορικὴν χρονολογίαν.

Ἂς ἑορτάσουν τὴν σημερινὴν ἐπέτειον τῆς ἡμέρας ταύτης μεθ' ὑπερηφανείας μὲν τοῦ Θερισανοῦ ἀγῶνος οἱ πρωτεργάται, ἐργάται καὶ στρατιῶται, μετ' ἐνθουσιασμοῦ δὲ ὅλοι οἱ πανέλληνες. Διότι τοῦτο τῆς ἀνῆκε. Ὅπως ὀφείλεται καὶ ἡ αἰωνία εὐγνωμοσύνη εἰς τὸν μεγαλουργὸν ἀρχηγόν της. Ὅπως ἁρμόζει καὶ τῆς δόξης ὁ ἀμάραντος στέφανος εἰς τοὺς κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦτον πεσόντας ἡρωϊκοὺς στρατιώτας του.

—ΧΡΗΣΙΜΑ-ΠΕΡΙΕΡΓΑ—

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

Ὁ Ἀμερικανὸς Γεώργιος Κρόκερ ἀποθανὼν ἀφῆκεν 1 ἑκατομμύριον δολλάρια εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Κολομβίας, ὅπως διατεθοῦν πρὸς μελέτην καὶ θεραπείαν τοῦ Καρκίνου. Σᾶς λέγομεν, ὅτι ὁ Κρόκερ καὶ ἡ σύζυγός του ἀπέθανον ἐκ Καρκίνου καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν ἀντιπάθειά των δικαιολογεῖται.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΔΩΡΕΑ

Ὁ ἀτυχὴς ἀπόκληρος τῆς Μοίρας, ὡς μὴ γεννηθεὶς ἑκατομμυριοῦχος τὴν ἐποχὴν αὐτήν, ἀλλὰ λαμβάνων ἡμερήσιον μισθὸν δραχμὰς ἕξ, διὰ τῶν ὁποίων εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ πληρώνῃ πέντε ἀδηφάγα στόματα, ἔκαμε τὴν προσευχήν του πρὶν νὰ ἐξέλθῃ τὴν πρωΐαν τῆς χθές.

— Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοὺς ὀφειλέτας ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκεις ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ὑπὸ μορφὴν δεσποινίδων χαριεστάτων, μετὰ τρομερῶν κυτίων εἰς τὰς κομψάς των χεῖρας....

Ἔχων ὅμως ὑπ' ὄψει του τὸ ρητὸν «σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει» δὲν ἐπαναπαύθη εἰς τὴν ἰσχὺν τῆς προσευχῆς του. Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς συμβίας του ἐμελέτησε πρόχειρον σχέδιον τοπογραφικὸν καὶ ἐβλασφήμησε, διότι δὲν εἶχε χάρτην τῶν δρόμων.

— Μὴ βλαστημᾷς πρωΐ-πρωΐ, παρετήρησεν ἡ συμβία. Θὰ σοῦ βγῇ σὲ κακό....

Ἔφριξεν ὁ τάλας διὰ τὴν ἁμαρτίαν. Εἰμποροῦσε νὰ ἐπέλθῃ τιμωρία τρομερὰ ἐπὶ τοῦ ἰσχνοῦ βαλαντίου του. Ὅθεν ἐκ δευτέρου παρεκάλεσε τὸν Ὕψιστον νὰ λησμονήσῃ τὴν ὕβριν καὶ ἐξεκίνησεν. Ὡμοίαζε πρὸς ἀνιχνευτὴν εἰσερχόμενον εἰς ἐχθρικὸν κατῳκημένον τόπον. Πλήρης καὶ τελεία χρησιμοποίησις τοῦ ἐδάφους καὶ τῶν ἐμποδίων, ποῦ τοῦ παρουσιάζοντο. Κατάληψις γωνιῶν καὶ τρέξιμο εἰς τὰ ἀπροφύλακτα μέρη. Καὶ ἐνῷ οὕτω ἐπορεύετο, κάθιδρος ἀπὸ τὸν δρόμον, ἀνησυχῶν διὰ τὴν μέλλουσαν συνάντησιν τοῦ ἐχθροῦ, ἐνέπεσεν αἰφνιδίως εἰς ἐνέδραν, ἐκεῖ εἰς μίαν καμπήν, χωρὶς νὰ τὴν ἀντιληφθῇ καὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἐλπὶς ὑποχωρήσεως. Δυὸ χέρια ἐτάθησαν ἀπειλητικῶς πρὸς αὐτὸν καὶ ὀκτὼ λάμποντα μάτια τὸν ἐπιθεώρησαν. Αὐτός, ὁ σχεδιάζων ἐπίδειξιν ὁμηρικῆς παλληκαριᾶς, ἐκάμφθη καὶ ἀπεδειλίασε. Νικημένος ἔφερε τὸ χέρι εἰς τὴν τσέπην, ἐνῷ τὰ μάτια τὰ ὀκτὼ τὰ λάμποντα ἐξακολουθοῦσαν τὴν ἐπιθεώρησιν.

Ὅταν ἐπῆγεν εἰς τὸ γραφεῖόν του εἶχε παράκρουσιν ἐγκεφαλικήν. Ὀνειρεύετο κυτία μεγάλα, γιγαντιαῖα, ἐμπρός του, μάτια διαμελίζοντα μὲ τὲς ματιές των, μειδιάματα Μεδουσῶν, δραχμές, τὲς ὁποίαις ἐσκόρπιζε δεξιὰ καὶ ἀριστερά, κυνηγητὰ εἰς καλντιριμοειδεῖς δρόμους, ἐφόδους αἰφνιδίας καὶ τρομακτικάς, γωνίας μὲ χαίνοντα βάραθρα καὶ ἐχθροὺς εἰδεχθεῖς τὴν ὄψιν καὶ αἱμοβόρους. Καὶ ἐδιπλοκλείδωσε τὴν πόρταν του. Κωφὸς εἰς τὰ κτυπήματα τῶν ἐπισκεπτῶν, σκληρὸς εἰς τὰς ἐπικλήσεις τοῦ καφετζῆ, τοῦ φέροντος τὸν πρωϊνὸν καφέν του, παρέμεινε ἐκεῖ ἕως τὸ βράδυ, εὐχόμενος ἵνα ὁ ἥλιος δύσῃ ἀπὸ τῆς τετάρτης μεταμεσημβρινῆς, ἵνα σκότος ἐρεβῶδες καλύψῃ τὸν κόσμον, ἵνα μαγνητισμὸς ὑπερφυσικὸς ἀναρπάσῃ ἐν νεφέλαις δόξης τὰ τρομερὰ κυτία.

Καὶ ὅταν τὸ βράδυ ἀπελπισμένος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν κατοικίαν του, ἐνεφανίσθη μὲ τὰ χέρια ὑψηλὰ ὡς νὰ παρεδίδετο. Ὁ ἀτυχὴς ἀπόκληρος τῆς Μοίρας, ὁ ὁποῖος δὲν ἐγεννήθη ἑκατομμυριοῦχος γιὰ νὰ μπορῇ νὰ θρέψῃ ἓξ ἀδηφάγα στόματα, ἐδώρησεν ὁλόκληρον τὴν ἡμερησίαν εἴσπραξιν, ἀνερχομένην εἰς δραχμὰς ἓξ ἀκριβῶς, ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Χανίων.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΥΡΣΙΝΗΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΤΟ ΙΝΔΑΛΜΑ

Κατ' αὐθεντικὰς πληροφορίας πρό τινων ἡμερῶν ἐδόθη ὑπὸ τῆς Τουρκ. Κυβερνήσεως γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Γερμανοῦ πρεσβευτοῦ φὸν Μέτερνιχ. Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησε καὶ ὁ Πρέσβυς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Κράτους κ. Καλλέργης. Ὁ Ταλαάτ, ἐν σχετικῇ προπόσει ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ Τουρκία ἐξῆλθε τῆς οὐδετερότητος διότι ἡ Ἀντὰντ ἐσκόπει οὕτως ἢ ἄλλως νὰ τὴν διαμελίσῃ, ὁδὲ Τζαβὴτ βέης, πίνων εἰς ὑγείαν τοῦ κ. Καλλέργη, ΕΞΗΡΕ ΤΗΝ ΣΥΝΕΣΙΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΤΑ ΦΙΛΙΚΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΜΕΓΑΛΩΣ ΩΣ ΕΙΠΕΝ, ΕΞΕΤΙΜΗΘΗΣΑΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΛΑΟΥ.

Ἡ...ΣΥΝΕΣΙΣ τοῦ Κωνσταντίνου, ἡ τουρκικῶς ὑμνουμένη, σώζει μέχρι τοῦδε τὴν Τουρκίαν. Ἦτο δυνατὸν λοιπὸν νὰ μὴν ἐκτιμηθῇ δεόντως καὶ πρεπόντως ὑπὸ τοῦ Τουρκικοῦ λαοῦ; Οὕτως ὁ κατάρατος Βασιλεὺς μετεβλήθη εἰς ἴνδαλμα τῶν Γερμανῶν, τῶν Τούρκων, τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Αὐστριακῶν, ὑμνούμενον καθ' ἑκάστην ὑπ' αὐτῶν καὶ θεοποιούμενον. Ὅ,τι δηλαδὴ ἐπεδίωξε καὶ δι' ὅτι εἰργάσθη προδόσας τὴν Ἑλλάδα.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΛΛΟΝ ΤΥΠΟΝ

ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΡΗΓΜΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ «ΕΛ. ΚΟΣΜΟΝ»

Αἱ δηλώσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Βουλγαρίας Ροδοσλαύωφ, οἵτινες διεβιβάσθησαν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐκ Θεσσαλονίκης, εἶνε ἐξαιρετικῆς ὅλως σημασίας. Ἂς ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα μὲ τὴν ψυχρὰν λογικήν του. Ἡ Βουλγαρία διεσκόρπισε τὰ στρατεύματά της εἰς τὸ Μακεδονικὸν καὶ τὸ Ρουμανικὸν μέτωπον.

Τὰ στρατεύματά της ἐξηντλήθησαν καὶ χιλιάδες ἐτέθησαν ἐκτὸς μάχης κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ αἱματηροῦ τούτου ἀγῶνος Οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Αὐστριακοὶ δὲν δύνανται νὰ τοὺς βοηθήσουν πλέον διὰ τῆς ἀποστολῆς στρατιωτικῶν δυνάμεων πρὸς ἐνίσχυσίν των. Καὶ ἐν τούτοις, εἶνε ἠναγκασμένοι οἱ Βούλγαροι ν' ἀντιμετωπίσουν, ἐντὸς ὀλίγου, τὸν συμμαχικὸν κολοσσὸν τοῦ Μακεδονικοῦ μετώπου.

***

Τὸ Βαλκανικὸν ρῆγμα τῆς Γερμανικῆς πολιτικῆς ἐπῆλθε καὶ ἀπόδειξις τούτου εἶνε αἱ δηλώσεις τοῦ Βουλγάρου πρωθυπουργοῦ.

Ἐὰν ὁ στρατάρχης τῶν Ἀθηνῶν Γλυκσβοῦργος δὲν εἶχε συμμαχήσῃ μὲ τοὺς Γερμανοὺς καὶ τοὺς Βουλγάρους, ἐὰν δὲν εἶχε προδώσῃ καὶ ἀποσκελετώσῃ τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν δὲν εἶχε παραδώσῃ εἰς τοὺς Βουλγάρους τὰ πολύτιμα φρούρια καὶ τὰ ὅπλα της, ἠδύνατο νὰ φέρῃ καὶ πάλιν τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ἐπὶ τοῦ ὑψώματος 1378. Ποῦ εἶνε λοιπὸν ἡ δικαιολογία τῶν Βασιλοδούλων, ὅτι ἀναμένουν τὴν ἐξάντλησιν τῆς Βουλγαρίας διὰ νὰ τῆς ἐπιτεθοῦν; Ἰδοὺ θλιβεραὶ σκέψεις, αἱ ὁποῖαι συχνὰ μᾶς ἀναγκάζουν ν' ἀποκαλοῦμεν τὸν Γλυκσβοῦργον προδότην καὶ Γερμανόδουλον τοῦ χειροτέρου εἴδους.

Α. Ο. Δ. Ο.

ΝΗΣΟΣ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΓΕΝΗΣ

—Ἀπὸ τὰ παράδοξα τῆς φύσεως
—Νῆσος ὡς μανιτάρι
—Ἀλλ' ἐβυθίσθη καὶ πάλιν

Μεταξὺ Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου τοῦ 1905 ἡ Ἰαπωνία ἀπέκτησε μικρὰν ἡφαιστειογενῆ νῆσον ὀνομασθεῖσαν Νουσχίμα. Ἀνεφάνη εἰς τὰ Νότια τῆς Ἰαπωνίας, τῆς ἐμφανίσεως δὲ αὐτῆς προηγήθησαν βίαιαι καὶ διηνεκεῖς ἐκρήξεις, τὰς ὁποίας ἐπηκολούθησε μαῦρος καὶ λευκὸς καπνὸς ἐξερχόμενος ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Ἡ νῆσος ἅμα τῇ ἐμφανίσει της ἐξηκολούθει μεγεθυνομένη ἐπὶ ἕνα μῆνα, καὶ ἀπέκτησε περιφέρειαν 5 χιλιομέτρων καὶ ὕψος ἄνωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης 160 μέτρων. Οἱ πρῶτοι ἐπισκεφθέντες αὐτὴν ἀνεπέτασαν τὴν Ἰαπωνικὴν σημαίαν καὶ ἐχάραξαν ἐπὶ μεγάλου λίθου τὰς λέξεις: «Νέα γῆ. Ἀνήκει εἰς τὴν Ἰαπωνίαν». Ἀλλὰ βραδύτερον ἡ Νουσχίμα ἤρξατο βαθμηδὸν ταπεινουμένη καὶ σήμερον μόλις ἐξέχει τῆς θαλάσσης κατὰ ὀλίγα μέτρα.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΛΗΨΙΑΣ

Ἡ ἐπιληψία, τῆς ὁποίας ἀκόμη δὲν ἀνεκαλύφθησαν αἱ πραγματικαὶ αἰτίαι, ἦτο νόσος γνωστὴ ἀπὸ παλαιοτάτων χρόνων. Οἱ ἀρχαῖοι λαοὶ τὴν ἀπέδιδον εἰς κοινὴν ἐπίδρασιν δαιμόνων, ὅπως οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐπὶ παραδείγματι.

Ἄλλοι λαοί, πρακτικώτεροι, προσεπάθησαν ν' ἀποδιώξωσι τὸ κακὸν πνεῦμα, διανοίγοντες μικρὰν ὀπὴν εἰς τὸ κρανίον τῶν ἐπιληπτικῶν. Τοῦτο δὲ καὶ ἐξηγεῖ πῶς εὑρέθησαν πολλὰ κρανία διάτρητα, ἀνήκοντα εἰς ἀρχαιοτάτους λαούς. Τὸ περίεργον δὲ εἶναι ἀκόμη, ὅτι καὶ κατὰ τοὺς χρόνους ἡμῶν γίνεται ἡ θεραπεία τῆς ἐπιληψίας διὰ χαράξεως τοῦ κρανίου. Ἀλλὰ τώρα φαίνεται, ὅτι ἡ ἐπιστήμη ἀπεφάσισε καὶ τὴν νόσον αὐτὴν νὰ μελετήσῃ, εἷς δὲ ἐκ τῶν πρώτων ἰατρῶν τοῦ Λονδίνου διατυπώνει εἰς Ἀγγλικὴν ἰατρικὴν ἐφημερίδα τὴν γνώμην, ὅτι ἡ ἐπιληψία ὀφείλεται εἰς φαινόμενον ἀπροσδιόριστον ἔτι, ἀναιμίας τοῦ ἐγκεφάλου.

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἰατρικοῦ κόσμου τῆς Εὐρώπης, ἂν ἡ γνώμη αὕτη θεωρηθῇ ἀσφαλής, ἡ θεραπεία τῆς ἐπιληψίας δύναται νὰ θεωρηθῇ βεβαία. Διότι θὰ κατορθωθῇ διὰ διαίτης, ὅπως κανονισθῇ ὁμαλὴ ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ.

ΕΚ ΤΗΣ «ΜΙΚΡΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ»

ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΝ
ΜΕ ΤΟΝ ΔΟΥΣΜΑΝΗΝ
Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΨΥΧΡΟΛΟΥΣΙΑ

Ὁ κ. Ἀλβέρτος Λόντρ, ἀπεσταλμένος τῆς «Μικρᾶς Ἐφημερίδος», πρὸ 20ημέρου διῆλθεν ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ μετέβη εἰς Ἀθήνας διὰ δημοσιογραφικὰς ὑποθέσεις του. Ὁ Γάλλος δημοσιογράφος ἔσχε πολύωρον συνέντευξιν μὲ τὸν περίφημον Γερμανόδουλον, ἀρχηγὸν τοῦ ἐπιτελείου, Δούσμανην. Ἐκ τῆς συνεντεύξεως ταύτης ἀποσπῶμεν τὰ κυριώτερα σημεῖα, τὰ ὁποῖα φανερώνουν τὸν κυνισμὸν τοῦ ὑπαρχηγοῦ τῶν ἐν Ἀθήναις δολοφόνων. Εἰς τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ Δούσμανη, ὅτι ὁ Γλυκσβοῦργος, εἶνε φίλος των, ὁ Γάλλος δημοσιογράφος ἀπήντησεν:

—Ὁ Βασιλεὺς εἶνε φίλος μας Στρατηγέ μου, καὶ ὅταν τὰ στρατεύματά του εὑρίσκοντο ἀκόμη ἐν Μακεδονίᾳ, μεταξὺ τῶν ἰδικῶν μας καὶ τῶν Βουλγαρικῶν, ἐμάνθανον πληροφορίας περὶ τῆς στρατιωτικῆς μας θέσεως τὰς ὁποίας μετέδιδον εἰς τοὺς ἐχθρούς μας.

—Ὑβρίζετε τὸν Βασιλέα, ἐμὲ καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα ὁμιλοῦντες οὕτω, κύριε. Αἱ ὑπηρεσίαι μας, ὅπως εἶχον ἄλλως τε καθῆκον, μᾶς μετέδιδον πράγματι τὰς πληροφορίας ταύτας, ἀλλ' οὐδέποτε αἱ πληροφορίαι ἀνεκοινώθησαν εἰς τοὺς Γερμανοὺς καὶ τοὺς Βουλγάρους.

—Καὶ ἡ ὑπόθεσις Αὐδῆ;

—Σᾶς δίδω τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου, ὅτι οὐδέποτε οἱ Γερμανοὶ ἔμαθόν τι παρ' ἡμῶν.

—Ὁ Αὐδῆς ὅμως ἐπαρασημοφορήθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Ἡμεῖς δὲ οἱ ἴδιοι συνελάβομεν τοὺς κατασκόπους σας.

Ὁ Γάλλος δημοσιογράφος, ψυχρολουστικῶς εἶπεν κατόπιν:

—Ὁ Βασιλεὺς εἶνε φίλος μας, στρατηγέ μου, καὶ διὰ συμβάσεως παρέδωκε τὸ Ροῦπελ εἰς τοὺς Βουλγάρους.

—Καὶ τοῦτο εἶνε ψεῦδος. Ὁ Βασιλεὺς δὲν παρέδωκε τὸ Ροῦπελ.

—Τότε, στρατηγέ μου ἐγκλείσατέ με εἰς φρενοκομεῖον, διότι εἶμαι φρενοβλαβής.

—Θέλω νὰ εἴπω, ὅτι δὲν ὑπάρχει σύμβασις.

—Ἔχω ἐν τούτοις τὴν ἀπόδειξιν.

—Ποίαν ἀπόδειξιν;

—Τηλεγράφημα τοῦ στρατηγοῦ Μπαΐρα, τοῦ διοικητοῦ τῶν Σερρῶν, ὅπερ λέγει τὰ ἑξῆς: «Οἱ Βούλγαροι ἠθέλησαν τὴν πρωΐαν ταύτην νὰ καταλάβωσι τὸν σταθμὸν τοῦ Δεμὶρ Ἰσσάρ. Ἀντετάχθην εἰς τὴν κατάληψιν ταύτην, πα-